

સલામી સવારની..

સુપ્રભાતમ્

સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

**કાશ્મીર સરહદે રોજની પ્રગટ છે હોળી !
આલંકન ઉભાએ રોજની પ્રગટ છે હોળી !
પ્રકટે હોળી રોજ ક્યાંકને ક્યાંક ચૂટણીમાં -
અને લોલન-લગામે ઓંકોમાં પ્રગટ છે હોળી !**

**નિર્દોષ ભાવે
નેહી પ્રજા પ્રદલ્લાભ
નેહક ને ખોળે!**

**બાલોદાનમાં -
રાખી લ્યો નોકરીએ
પંચમરિદ્ધ**

(આમે દેવ મણીનથી ચાલે છે ક્યાં?)

ચિંતન

**મનખ જલમ કો પાય કે, ભવ્યા ન રમ્પુપતિ રમ્ય,
તેલી કરો બેલ જર્મો, ફિર ફિર ફેરા પાય.**

ઉપરોક્ત સાખી કલત કબીરામાંથી લેવામાં આવેલ છે.
કબીર કહે છે કે મનુષ્ય જન્મ પામવા છતાં તારું કર્તવ્ય ભૂલથી સદાય સંસારે વહેવાર અને કુટુંબ કબીલામાં રાચા કરતો 'દે માનવી !!' તુ તો ખરેખર ધાંચીના ઝાણની તોલે જ આવે છે. ધાંચીનો તો ઝાણની આંખ પર ડાઘાં પહેરાવી દીધા છે. તેથી તેને કંઈ દેખાતું નથી. અને કંઈ ખબર પણ પડતી નથી કે તે કેટલું ચાલ્યો અને ક્યાં જઈ રહ્યો છે.
કંઈ સમજ ન પડતી હોવાથી તે ગોળગોળ ફરતો રહ્યો છે અને ધાંચીની ઘાણી ફેરવતો રહે છે પણ તે તો તારી જાતે જ તારી આંખ પર મોહ માચાના પડળ ચડાવી દીધાં છે તેથી તને સાચું - ખોટું, સાચું-ખરાબું તું તે દેખાતું નથી. તેથી જ તે પોતે રચેલી માયા જાળમાં ગોળગોળ ઘૂમ્યા કરે છે.
કબીર કહે છે તારી આંખો પરનાં મોહ-માચાનાં પડળ ઉતારી, તારું કર્તવ્ય શું છે તે ખોદ-ખાણીને આ સંસારરૂપી ઘાણીમાંથી મુક્ત થઈ જા.

સુવિચાર

- અગમચેતી નહીં રાખનારો માણસ થોડા જ સમયમાં વિધાતાના હાથનું રમકડું બની જાય છે - **જહોન કોલ્ટન**
- પંખી ઈચ્છે છે કે પોતે વાદળ હોત તો...!!!, ને વાદળ ઈચ્છે છે કે પોતે પંખી હોત તો !! - **રવિન્દ્રનાથ ટાગોર**
- પોતાની ઈચ્છાને જ પરમ નિયમ ગણનારો શાસક ભયંકર અત્યાચારી છે - **વોલ્ટર**
- અત્યાચાર અને ભય પરસ્પર હાથ મિલાવે છે - **ચાર્લિઝ કહેવત**
- સત્તા અધિકાર એ વિનાશકારી પ્લેગ જેવો હોય છે, જેને પણ સ્પર્શે તેને ભ્રષ્ટ કરી નાખે - **જબમ્ભૂમિ**
- અન્યાયને સલાહ આપવા ઠગાર જેવા જ હોય છે - **જનકલાલા**
- આજનું ઔષધ : લીંબુનો રસ, દહીં અને ચાની ભૂકી મિક્સ કરી પેસ્ટ બનાવી વાળમાં લગાવવાથી કંડીશનરનું કામ કરે છે. **(સંકલન : દિપક વી. આશરા)**

બોધકથા

ઘણા સમય પહેલાની વાત છે. અમેરિકાના ફિલાડેલ્ફીયામાં કેન્કલીન નામનો માણસ રહેતો હતો. તે સ્વભાવે પરજગજ હતો. એ સમયે સ્ટ્રીટ લાઈન નહોતી. રાતે અંધારામાં કોઈ બહાર નીકળી શકતું નહતું. નીકળવું પડે તો લોકોને રાતે ખૂબ તકલીફ પડતી.
લોકોની આ તકલીફ કેન્કલીનથી સહન થતી ન હતી, એને એવો વિચાર આવ્યો કે ઘરની સામે એક લાંબો વાંસ રોપી તેની ઉપર ફાનસ લટકાવી દીધું. કેન્કલીનનું આવું પરાક્રમ જોઈ લોકો તેની મજ્જકરી કરવા લાગ્યા. ઘરની બહાર આમ ફાનસ લટકાવવાનો શું મતલબ? ઘરના લોકોએ પણ નાહકનો ખર્ચ ન કરવા કહ્યું. કેન્કલીને કહ્યું, 'આ ખોટો ખર્ચ નથી, રસ્તામાં અંધારામાં લોકોને ઠોકર વાગે છે. હાડકાં ભાંગે છે, જંગલી જાનવરો પણ આવી જાય છે. એટલે જો રસ્તા પર ફાનસનું અજવાળું હશે તો રાતે અવર જવર કરનારને સરળતા રહેશે.'
રાતે અવરજવર કરનારા ફાનસને જોતાં અને મનોમન આ ફાનસ લટકાવનાર તો આભાર માનતા. થોડા દિવસો પછી આખું ગામ પોતાના ઘર સામે વાંસ રોપી ફાનસ લગાવવા લાગ્યા. એકાદ વર્ષ આમ ચાલ્યું. પછી તો ફિલાડેલ્ફીયાની નગરપાલિકાએ આખા નગરમાં દરેક રસ્તે રસ્તે શેરીએ શેરીએ લેમ્પ પોસ્ટ લગાડી દીધા. એમ કરતાં કરતાં લેમ્પ પોસ્ટ આખા અમેરિકામાં તથા ત્યારબાદ આખી દુનિયામાં ફેલાઈ ગયા. એક વ્યક્તિની નિઃસ્વાર્થ ભાવનાએ રસ્તાઓ જગમગતા કરી દીધા!

હોળી - પરંપરાગત પર્વ

હોળી શબ્દ સાથે અનેક સંદર્ભો જોડાયેલા છે. જુદા જુદા સંજોગોમાં અને પ્રદેશોમાં એની અલગ-અલગ અર્થ છાયા પ્રગટતી જોવા મળે છે. દાખલા તરીકે સુખદુઃખ સંદર્ભે દિવાળીને સુખનું પ્રતીક માની લેવાયેલ છે અને હોળીને એનો વિરુદ્ધાર્થ - ગ્રામીણ સમાજમાં તો આ અર્થ સંદર્ભે લગભગ બદલાઈ હોઈવગો. 'હેંયા હોળી' જેવા શબ્દો પમ રચાયા છે અને લોક બોલી સાથે રસાઈ ગયા છે. રહસ્યમય મૃત્યુ પાછળ પણ મરનારની હેંયાહોળીનું પગેનું લેવાનું રહ્યું છે. પરંતુ ઉત્તરભારતમાં હોળી આનંદનો અચ્છવ છે. બધી દુન્યવી પળોજળ વીસરીને લોક એકમેકને અબીલ ગુલાબથી રંગે છે, ક્યારેક કાદવ પણ ઉછાળે છે. એ ભાંગ ચડાવીને આવેલા ઘેરવા બીભત્સ ફટાણાં ગાય કે નવોડાના ગાલ પર ગુલાબના લીટા કરી દે, એની છાતી સામે પીચકારીમાં ભરેલું રંગીન પાણી ફેંકે તો પણ એથી કોઈ માલું નથી લગાડતું. બસ ટૂંકો ને ટચ ચુકાદો : 'બુરા ન માનો, હોલી હેં !'

અલબત્ત, ગુજરાતમાં હોળીને બે દિવસોમાં વહેંચી દેવાયેલ છે. જેમાં પહેલાં દિવસે હોલિકાદહનની પરંપરા નિભાવવામાં આવે છે અને બીજા દિવસે ધુળેટીની રંગછોળો ઊડે છે. ધુળેટી શબ્દમાં 'ધૂળ' નો સંદર્ભ સમાયેલો છે. હોળી પર્વ સવિશેષ ઉત્તર ભારતીયોનો ઉત્સવ છે જે માત્ર ને માત્ર બધાં જ કહેવાતાં બંધનોમાંથી વખત પૂરતા મુકત થઈ વરસભરના સ્ટ્રેસને પિચકારીમાં પૂરી ઉડાડી દેવાનો મનોવેજાનિક પુરુષાર્થ છે. હોળીના રંગોત્સવ સાથે શ્રીકૃષ્ણથી લઈ ભગવાન સ્વામિનારાયણ સુધીની વિભૂતિઓ સંકળાતી રહે છે. ત્યાં સુધી કે જેનું સાધુઓ પણ હવે આ ભારતીય રંગોત્સવનાં આયોજનો કરવા લાગ્યા છે! હોળી એ માત્ર હિંદુઓનો તહેવાર ન રહેતાં અખિલ ભારતીય સર્વસાંપ્રદાયિક મહોત્સવ બની રહ્યો છે. દરેક જણ પોતાપોતાના ગજા મુજબ આ ઉત્સવ ઉજવે છે. આજીવિકા માટે વહાલું વતન છોડીને 'પરદેશ' વેઠતા મારવાડીઓ અને ઉત્તર ભારતવાસીઓ હોળીનો તહેવાર મનાવવા કામધંધો છોડી વતન તરફ પ્રયાણ કરે છે. બોલીવુડની હોળી બહુ જ ઝમકદાર હોય છે. સેલિબ્રિટી સ્ટાર્સને રંગોની છોળો ઉડાડતા જેવા એ પણ એક લઘાલો છે. દિલ્હીની હોળી છેક રાષ્ટ્રપતિભવન અને વડાપ્રધાન નિવાસ સુધી પહોંચે છે. વિદેશોમાં પણ દિવાળી જેમ હોળીએ ભારતીયતાની ઓળખ બની ગઈ છે. આ વખતની હોળીની પૂર્વસંધ્યાએ જ મહિલા સુપરસ્ટાર શ્રીદેવીની કમનિય કાયા અગ્નિદેવને સમર્પિત થઈ હોઈ બોલીવુડની હોળીનો રંગ સ્વાભાવિક રીતે જ ફિક્કો પડી ગયો છે. સંવેદનશીલ સેલિબ્રિટીઓએ શ્રીદેવીના શોભકાં હોલિકોત્સવ બંધ રાખ્યો છે. માનવીના જીવનનો કોઈ જ ભરોસો નથી. લગન સમારોહમાં સામેલ થવા દુબઈ પહોંચેલી ચાંદનીનો આલો કરણ અજામ તો એના દુશ્મનોએ પણ નહીં કલ્યો હોય.

તંગીસ્થાનેથી...

કેસૂડાના ફૂલ : શરીરને અનેક રીતે ફાયદાકર છે

આવતીકાલે હોળી અને પરમદિવસે ધૂળેટી. વસંતઋતુ પૂરબહારમાં ખીલી છે. વસંતઋતુ એટલે શિયાળા અને ઉનાળાની વચ્ચેની ઋતુ. આ સમયે તબિયત બહુ સારી રહેવાની જરૂર પડે છે. શરદી, ઉધરસ, એલર્જી, તાવ આદિ બહુ જોવા મળે છે. આ સમયે શરીરને પ્રતિકારમય પદાર્થો આપવા જરૂરી છે. હોળીના સમયે આપણો પાચકાર્દન મંદ હોય છે તેમજ જે લોકોની ઈમ્યુનિટી ઓછી હોય તે લોકોને ઈન્ફેક્શન પણ લાગવાની શક્યતા હોય છે. આ સમયે સૌથી અગત્યની ધ્યાનમાં રાખવાની બાબત એટલે આહાર. આવા સમયે વ્યક્તિએ પચવામાં હળવો અને સુકો ખોરાક લેવો જેથી પાચનતંત્રને બહુ બોજ ન પડે, શરીરનો વધારાનો કંઈ શરમે અને શરીરની ઈમ્યુનિટી પણ વધે.

હોળી પછી આવે રંગોત્સવ ધૂળેટી. આજે આ આનંદોત્સવમાં રંગોનું સ્થાન અલગ અલગ કેમિકલ યુક્ત આર્ટિફિશિયલ રંગોએ લઈ લીધું છે, પણ વાસ્તવમાં ધૂળેટી નેચરલ કલર્સથી જ રમતી અને રમતી જોઈએ. આ નેચરલ કલર્સને પોતાના આગવા ગુણો છે જે આપણી હેલ્થ પર પોઝીટીવ અસર પાડે છે. હળદર, મોષ, મજ્જ, ભાંગરો આદિ ઔષધોમાંથી નેચરલ કલર્સ બને છે. (આજે વિદેશમાં નેચરલ કલર્સ યુક્ત પોશાકો પહેરવાનો કેલ છે. લોકો ઢગલો રૂપીયા ખર્ચીને આવા કપડા પરીદે.) ધૂળેટીના આ નેચરલ રંગોમાં શિરમોર નામ એટલે પલાશ પુષ્પ, એટલે કે કેસૂડા.

પલાશના (ખાખરા) વૃક્ષ સૌરાષ્ટ્ર-ગુજરાતમાં ઘણા છે. ૪૦-૫૦ ફૂટ ઉંચા ખાખરાનાં ઝાડને મોટા પાન હોય છે. વસંતઋતુમાં ખાખરા પર ફૂલો બેસે. આમ તો ખાખરાનું ઝાડ દેખાવે એટલું રમ્ય નથી હોતું પણ નાનામોટા ફોડા-ફોલીઓ તો તાત્કાલિક બેસી જાય છે. ચામડીની ખંજવાળમાં રાહત આપે છે. બાળકોમાં પેશાબ છૂટતો ન હોય તો કેસૂડાના ફૂલને બાફીને તેને પેડુ પર બાંધવામાં આવે છે. કેસૂડા રક્તસાવ અટકાવનાર છે. કેસૂડાને ૧૦-૧૨ કલાક પાણીમાં પલાળી એ પાણી પીવાથી નાક કે મૂત્ર વાટે લોહી નિકળતું બંધ થાય છે. ખાખરાનું વૃક્ષ પણ રસાયણતુલ્ય છે. શરીરને અનેકવિધ રીતે ફાયદાકર છે. ખાખરાના ફળને પિત્તપાપડો કહે છે. તે પેટના રોગો, ડાયાબીટીસ, હરસ આદિમાં ફાયદાકર છે. કેસૂડાના ફૂલો ગાંધીનગરમાં તેમજ લગભગ દરેક શહેરમાં મળે છે. કદાચ શોધવા માટે થોડી જહેમત ઉઠાવવી પડે, પણ એ જહેમત આપણા સ્વાસ્થ્ય અને આનંદ માટે છે. હોળી-ધૂળેટીની આગોતરી શુભેચ્છાઓ... -contact@atharvaayurved.com

પહેલું સુખ તે જાતે નર્વા
ડૉ. કેટાર ઉપાધ્યાય

એક કેસૂડે કદ્યું છે મને કાનમાં, રંગ કેસરિયો રેલ્યો વરદાનમાં

લ્યો, આવી ગઈ ને હોળી! ભલે તમે કોઈના રંગમાં રંગાયા હોવ કે ના રંગાયા હોવ, પણ ફાગણ સુદ પૂનમ તો આવી ગઈ તમારે આંગણે. હવે આંખો ચોળવાનું બંધ કરો અને મુખારવિંદ પર તમારા જમાનાના હિરો જેવું મીઠું મધુરું સ્મિત રેલાવો. આજે નહાવાની ઉનાવળ સહેજે ના કરતા. (આમે ય ક્યાં કરી કરી છે?) તમારા નસીબમાં કદાચ કોઈના રંગે રંગાવવું લખ્યું હોય તો ફરી નાહવાની તકલીફ ના પડે? અરે કોઈ નહીં તો બાજુવાળા છોકરાનો ટેણિયો ય જો એક પિચકારીની સેર બધાલ ના ના 'કહેતા હોય છતાં છંટકાવી દે તો એના તોફાની હાસ્યમાં તમારા બાળપણનું સ્મિત ગોતી લેજો. કોઈ રંગવા ના આવે તો શાંતિથી તમારી વહુવારોને વધારેલા મસ્ત મસાલેદાર ધાણી-મમરાં ખાવા બેસી જાવ અને મસ્ત મઝાની યા આવવાની રાહ જુઓ. યા-નાસ્તો પતી ગયા પછી શાંતિથી છાપુ હાથમાં લઈને વાયવાનું શરૂ કરો. જોજો છાપાનો એકે અક્ષર વાંચ્યા વગરનો રહી ના જાવ. મસ્તીનો દિવસ છે સહેજે સોગિયું મીઠું રાખશો નહીં. ટીવીનું ડબલું બંધ જ રહેવા દો મારા ભાઈ. એમાં જુગજુના પિત્તળની લાંબી પિચકારીમાંથી છૂટતા રંગોના એના એ ગાયન આવતા હશે.હવે શ્રીદેવીના ય અગ્નિસંસ્કાર થઈ ગયા છે તેના મૃત્યુના રહસ્યો ગુંચવી હુંચવીને મિડિયાવાળાઓએ તો માથુ પકવી દીધું. શ્રીદેવીના સમાચાર તો ખાસ ત્રણ દિવસ ચાલ્યા નહીં? આટલી યચાં તો કદાચ લાલ બહારૂ શાસ્ત્રીના અવસાનની યે નહીં થઈ હોય? આ ત્રણ ચાર દિવસ એકના એક સમાચાર સાંભળીને ય કંટાળ્યા હશેને? આજે હોળી છે રંગ અને રમુજોની વાત કરવાને બદલે આપણે કેવી વાતો કરી રહ્યા છીએ અહીં? ચાલો ખંખેરી નાખો એ શોકમય ક્ષણો એને નહીં આવો તમને કવિશ્રી સુંદરમનું એક મદમસ્ત કેસૂડાનું ગીત સંભળાવું.
ર. કેસૂડાં ખીલ્યાં
કેસૂડાં, કેસૂડાં ખીલ્યાં છે ભલી ભાતાનાં,

શીળી સવાર અને મીઠેરી સાંજનાં રણજણતી માહમ રાતાનાં, ઉજળે બપોર એના રંગની ઉજાણી, કેવી ચુંદડી ઓઢી વનરાણી. -કેસૂડાં હું તો મારે મારગડે એકલકી ધૂમતી ને ને પાને પાને જીવ પ્રોતી, મારો એ જીવ કોડે ગાલ્યો આવીને ત્યહી, હું તો ઝાડ ઝાડ રહી એને ગોતી. -કેસૂડાં... કામણગારાની એક બંસરી સુષી'તી, એ તો પાછો ક્યાંયે ના દેખાણો, ડાઘાં ડમરાંની આખી દુનિયામાં પાગલને
કરમે લખાયો શું પહાણો. -કેસૂડાં... લાવજો રે પહાણો ભાઈ, એ ય નસીબમાં શું? પહાણો લઈ કૂટ્યું કપાળને- કેવું તે લાલ લાલ કુંડુ નીકળશે ને કેવી લક્ષ્મી હા મળશે રંગાળને.કેસૂડાં... કેસૂડે કેસૂડે રંગ મારો પૂરીશ ને આંગણિયે આંગણિયે સાથિયા, આ રે વસંત મારી આવી જવાની, કહે તારી કેવી, વરણાગિયા. -કેસૂડાં તમારા બાળકની વાત જવા દો. તમે તો કેસૂડાં જોયાં છે કે નહીં? જો ના જોયાં હોય, તો તાત્કાલિક અંબાજનો પ્રવાસ સોંપી દો. આરાસુર ના જવાય તો શરણેશ્વર પહોંચી જાવ. બહુ આધે ના જવું હોય તો ઈડરથી પૂર્વમાં વિજયનગરના રસ્તે ગાડી હંકારી દો તમને જરૂર કેસૂડાં જોવા મળી જશે. અરે ક્યાંયે ના જવું હોય તો અમારા સેક્ટર-૨ના સરકારી

દવાખાના પાછળ જતા રહો. ત્યાં ભલે થોડાક તો થોડાક કેસૂડાના ફૂલ તમને બે ઝાંખાપાખાં ઝાડનાં ઉપર ચોક્કસ દર્શન દેશે. હું બહુ નાનો હતો ત્યારે ઉનાળામાં પાવાગઢ ગયો હતો ત્યારે બસસ્ટેડની પાછળ જ ઘણા બધા ખાખરાના ઝાડ જોયાં હતાં એ વખતે હું ખાખરાના ઝાડને ઓળખતો ન હતો પણ મારા માનવા મુજબ એ ખાખરા જ હતા. હું એકેવાર વસંતમાં પાવાગઢ ગયો નથી એટલે મને પોતે ત્યાં ખીલેલા કેસૂડાં જોયાં નથી. થોડા દિવસ પહેલાં અમે નેપાળનો પ્રવાસ કર્યો. અમારી ટ્રેન બહુ લાંબો સમય મધ્ય પ્રદેશના જંગલ વિસ્તારમાંથી પસાર થઈ. પણ રે કમનસીબ. ઝાડવા જોયાં અને ફૂલડાં ના જોયા. ખબર નહીં કેમ ત્યાં કેસૂડાં ફૂટવાનું ઘણું વિલંબથી શરૂ થયું છે.ભાગ્યે જ પાંચસાત વૃક્ષો પર છેક ટોચે થોડાં થોડાં ફૂલ ખીલ્યાં દેખાયાં. આ વરસે આંખાના મહોર પણ ઘણા મોરેથી ફૂટ્યા છે. છાપામાં તો એવા સમાચાર હતા કે આ વરસે કેરીની મોસમ પણ મોડી પડશે. અમારા જેવા કેરીના રસિયા માટે આ બહુ મહા સમાચાર છે. પહેલાં તો હોળીના દિવસે સોપારી જેવડી કેરીઓ જવાળાઓમાં પધારાવા આવી જતી હતી. આ વખતે તો ચણા જેવડી યે ક્યાંય દેખાતી નથી. પણ આપણે કેસૂડાથી વાત શરૂ કરી છે. ફરીવાર શ્રી સુંદરમના ગીતથી જ સમાપન કરીએ તો મઝાનું રહેશે. ગીત જેટલું મઝાનું એટલું જ ગહન પણ છે કારણ કે ભાઈ આ સુંદરમ તો શ્રી ઉમાશંકરના જમાનાના કવિ છે. અત્યારના ફેસબુકિયા કે રાધાકૃષ્ણના ખાલી રાગડાવાળા ગીતોના કવિ નથી. આમ તો તમે સમજદાર છો એટલે આ વાત તો તમે ઉપરનું ગીત વાંચીને જ સમજ ગયા હશે. એટલે તમને બધું ફોડ પાડીને કહેવાની જરૂર નથી. ચાલો, જવા દો એવી બધી વાતો અને માણો ગીતની મઝા.
રંગ કેસરિયો
એક કેસૂડું કહ્યું ત્યાં મને કાનમાં,
હાલો હાલો વરણાગિયાની જાનમાં.
કોઈ આહીથી આવ્યું, કોઈ ત્યહીથી આવ્યું,
કોઈ આ લઈ આવ્યું, કોઈ તે લઈ આવ્યું.
અમે ચાલ્યા વરણાગિયાના પાયમાં -એક...
ડાળે ડાળે તે હતા લીલુલા સુડલા ને
કાળી ડોલલ હતી ગાતી,
કુંજ કુંજ મોરલા નીલમિયા દેકતા,
ને નાયતી દેલ મદમતાતી.
બધું જામી રહ્યું એક તાનમાં.
-એક... ઊંચે આકાશ થકી ટહુકો આવ્યો ત્યાં એક,
એક મોરપીંછ ત્યાં દેખાણું,
નાનકડો એક હાથ, બંસીનો ટૂકડો ને,
આહું પીતાબર પરમાણું,
એને જોતાં રહું ન કોઈ ભાનમાં. -એક...
પેલું કેસૂડું ઉરૂં મારા હાથમાંથી ઝટ દઈ,
પહોંચ્યું વરણાગિયાના પાયમાં,
ગોરી ગોરી રાધિકાએ એને ઉપાડ્યું લઈ,
મૂકી દીધું વરણાગિયાની પાયમાં,
રંગ કેસરિયો રેલ્યો વરદાનમાં. -એક...

મનજી ઉમ્મગી
રણજીત પરમાર

પલ પલ રંગ બદલતી દુનિયા... ઓર લોગ પૂછતે હે... હોલી કબ હે...

હે આભઉદ્ધારક હોળી અગ્નિ!
શાં શાં ધરું સુખિધો તમને!
પ્રમાદ, માનીપણું, જાય, મૂઢતા,
ને રંગરંગી ઉરવાસનાઓ
માની કરને આયુષ્ય માત્ર તે ગ્રહો
જવાળા બનો ઉજજવળ એ તમારી.
● ● ●
ફાગણ સુદ પૂનમ એટલે હોલિકોત્સવ...
હોલિકોત્સવ એટલે વસંત વધાવતો ઉત્સવ.
ભારતીય સંસ્કૃતિને મનુ અને અદિતીય છે. આર્ષદેવા ઋષિમુનિઓએ સર્જેલી ઉત્સવ શું બલા માનવ-સમાજમાં ભાવનાત્મક વાતાવરણ સર્જે છે. આમ જોઈએ તો ઉત્સવો એક પ્રકારની હૃદયની કેળવણી જ છે. ભારતીય સંસ્કૃતિની આ ભવ્ય પરંપરા લાક્ષણિક ઢબે ચિતરાયેલી છે. આપણા શાસ્ત્રકારોની લાક્ષણિક લિપિ ઉકેલતાં આવડે તો ભારતીય સંસ્કૃતિની મહાનતા સુપેરે સમજી શકાય.
આજે આધુનિકતાના નાદમાં ભારતીય સભ્યતા અને ઉત્સવોનું પોત પાતળું થવા માંડ્યું છે. મૂળ વિચાર ભાવના ભૂલી ક્યુંક ભળતું કરવા લાગ્યા છીએ. પરિણામે સમાજનો એક બહોળો વર્ગ આનાથી વિમુખ થયો છે. ઉત્સવનો

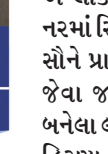
ઉલ્લાસ માણવાને બદલે હરવા ફરવાના બહાને દૂર દૂર જવા લાગ્યો છે.
જીવન ઘડતરનું માધ્યમ બનેલા આપણા પર્વોનો મહિમા પિછાણવો રહ્યો.
દોસ્તો! હોલિકોત્સવ સાથે સંકળાયેલી કથા તો સૌ કોઈ જાણે જ છે. હિરણ્યકશ્યુ નામે એક રાક્ષસજા હતા. એના નામ મુજબ 'હિરણ્ય' એટલે ખાઓ, પીઓ અને મજા કરોની મનોવૃત્તિ ધરાવનાર. આ રાક્ષસરાજ મહત્વ આપતો અને ભાવજીવન તરફ સંદેહર દુલક્ષ્ય સેવતો.
એનો દીકરો પ્રહલાદ ભક્ત હતા. જ્યારે તે ગર્ભમાં હતો ત્યારે તેની માતા કયાધુ નારદમુનિના આશ્રમમાં રહી હતી. પરિણામે રાક્ષસકુળનું આ ફરજંદ પૂણપણે ભક્તિભાવથી પાંગવું હતું. પિતા-પુત્ર વચ્ચે વિચારભેદ સર્જ્યો. પુત્રની ભગવદ્વિન્યા પિતાને ખટકતી હતી. એને બદલવા અનેક પ્રયાસો આદર્યા પણ સરિયામ નિષ્ફળતા મળી, આખરે પ્રહલાદને જીવતાં બાળી મૂકવાની યોજના બનાવી. પોતાની બહેન હોલીકાને વરદાન હતું કે જે તે સદ્વૃત્તિના માનવને કનડશે નહિ તો અગ્નિ તેને બાળશે નહિ. પરંતુ પોતાના ભાઈના આગ્રહને વશ થઈને હોલીકાએ ભગ્નિજા પ્રહલાદને ખોળે લઈ અગ્નિમાં બેસી. આખરે હોલીકા ભળીને ભસ્મ થઈ ગઈ. ને સદ્વૃત્તિના ઈશ્વરનિષ્ઠ પ્રહલાદ હૈમખેમ અગ્નિમાંથી બહાર આવ્યો

હિરણ્યકશ્યુપુને એના રાજ્યમાં 'રોટલો' અને 'ઓટલો' સોને મળે એવો પ્રબંધ કરેલો. મુખ્ય વાત તો એ જ હતી કે તે માત્ર ભોગજીવનને જ

અગ્નિમાં બેસી. આખરે હોલીકા ભળીને ભસ્મ થઈ ગઈ. ને સદ્વૃત્તિના ઈશ્વરનિષ્ઠ પ્રહલાદ હૈમખેમ અગ્નિમાંથી બહાર આવ્યો છે.
આ ઘટનાની લાક્ષણિકતા જરા સમજીએ તો પ્રહલાદ નાનો હતો. એમ આ જગતમાં સદ્વૃત્તિના લોકો અલ્પસંખ્યામાં જ હોય છે. પરંતુ જો તેઓ આ પ્રહલાદની જેમ સંઘનિષ્ઠા હોય, તપસ્વી હોય અને ક્રિયાશીલ હોય તો વ્યાપક એવી અસદ્વૃત્તિ તેમને કદાપિ મારી શકતી નથી.
પ્રભુ ભક્તને બાળવાનો પ્રયત્ન કરનાર હોલિકાનું પૂજન શા માટે કરવાનું? આવો પ્રશ્ન થતો હશે જ. મિત્રો, જે દિવસે હોલિકા પ્રહલાદને લઈને અગ્નિમાં બેસવાની હતી તે દિવસે નગરના બધા જ લોકોએ ઘર ઘર અગ્નિ પેટાવીને પ્રહલાદને ન બાળવા અગ્નિદેવે પ્રાર્થના કરી હતી. અગ્નિદેવે લોકોની પ્રાર્થના સ્વીકારી અને લોક ઈચ્છા મુજબ પ્રહલાદ મુજબ ઊગરી ગયો. પ્રહલાદને બચાવવાની પ્રાર્થના રૂપે ચાલુ થયેલી ઘર ઘરની

અગ્નિપૂજા કાળક્રમે 'હોળી' સ્વરૂપે સામુહિક પૂજામાં ફેરવાઈ ગઈ છે.
હોલિકા દહનથી ખુશ થઈ લોકોએ એકબીજા પર અબીલ ગુલાલ વગેરે ઉડાડ્યા. કોઈકે વળી ધૂળ ઉડાડવાનું શરૂ કર્યું ને તેમાંથી ધૂળેટી સર્જઈ.
હિરણ્ય કશ્યપુને મારવા ધગધગતા થાંભલામાંથી નરસિંહ પ્રગટ્યો. આ બિનાનો લાક્ષણિક ચર્ચ એ લોકોમાં પ્રહલાદ પ્રાણ પુર્ણ. નરમાં સિંહ પ્રગટાવ્યો. નાના-મોટા સૌને પ્રાણવાન બનાવ્યા. થાંભળા જેવા જડ, ચેતન શૂન્ય, નિષ્કય બનેલા લોકોમાં પ્રહલાદ પ્રાણપુર્ણ. હિરણ્ય કશ્યપુને નર કે પશુ, ઘરમાં કે બહાર, રાતે કે દિવસે કોઈ જ મારી ન શકે એવું જે વરદાન હતું એનો મતલબ એ કે પોતાની જાત રક્ષણની ખૂબ જ ચુસ્ત - પાકી ગોઠવણ કરેલી હતી. છતાં લોકસંગઠન અને લોકજાગૃતિ આગળ દુષ્ટ વૃત્તિનો પરાભવ થતો હોય છે. એ વાત આ હોળીનું પર્વ સમજાવે છે.
બીજું કે હોળીમાં નકામી ચીજો કે કચરો જ બાળવો નહીં પણ આપણા જીવનમાં રહીને

લાગણીનો મેળો
રસિક વાળંદ

આપણને પજવતા ખોટા વિચારો, મનના કપાઓને પણ બાળવા જોઈએ. ભગવાન શિવે કરેલું કામ-દહન પણ સાંકેતિક છે. વસંતના બહાને ઉનાદી બનેલો કામ શિવવ પર હુમલો કરવાનો પ્રયત્ન કરે તો તેનો પોતાનો જ વિનાશ થાય છે. એ જ રીતે મહાદેવમાં રહેલો કામ એ ભગવાનની વિભૂતિ ગણાય છે પણ મર્યાદા ચૂકેલો કામ આત્મધાતક બને છે.
દોસ્તો, હોળીના રંગ લઈને આવેલો ફાગણિયો આપણને નવજીવનનો સંદેશ આપે છે. યથાર્થ રીતે પર્વનો મર્મ સમજીએ. ઉત્સવનો ઉલ્લાસ માણીએ...
આપ સહુને ફાગણના ફાગ મુખારક !!!
● ● ●
સ્પર્શભિણ
રંગવું તો એક બહાનું છે.
અસલી હોળી તો અબીલગુલાલની સાથે પોતાના લોકોની નજીક આવવું છે
● ● ●
પલ પલ રંગ બદલતી દુનિયા...
ઓર લોક પૂછતે હે...
હોલી કબ હે...
- rasikvaland1965@gmail.com